

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 436/2022
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Домазета, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 366/21 од 12.01.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 168/22 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Домазета, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 366/21 од 12.01.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 168/22 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 366/21 од 12.01.2022. године одређено је да остаје у целости на снази пресуда Основног суда у Алексинцу К 289/17 од 30.11.2017. године, која је преиначена у делу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/18 од 05.12.2018. године, којом је окривљени АА, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом је одређено да се време проведено у екстрадиционом притвору у Републици Хрватској од 01.09.2021. године до 19.11.2021. године, време проведено на издржавању казне затвора у КПЗ Ниш, као и време проведено у притвору по решењу Основног суда у Алексинцу Кв 330/21 од 17.12.2021. године, до правноснажности пресуде, окривљеном урачунава у казну затвора на коју је осуђен.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 168/22 од 14.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Алексинцу К 366/21 од 12.01.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Филип Домазет, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе односно одбити оптужбу за кривично дело из члана 122. став 2. Кривичног законика, а у односу на остала кривична дела за која је оглашен кривим, да му изрекне казну затвора у краћем трајању коју ће издржавати у кућним условима или да побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, из разлога што је у односу на једно од кривичних дела због којих је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом (која је побијаним пресудама остављена на снази) и то из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења дана 12.01.2022. године, због чега у односу на то дело, према окривљеном, треба донети одбијајућу пресуду у смислу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП.

Изложени наводи из захтева за заштиту законитости не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета утврђује се да је пресудом Основног суда у Алексинцу К 289/17 од 30.11.2017. године, окривљени АА, коме је суђено у одсуству, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Ова пресуда, у делу одлуке о казни, преиначена је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/18 од 05.12.2018. године, па је окривљени АА због извршења наведених кривичних дела осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору у Републици Хрватској од 01.09.2021. године до 19.11.2021. године, време проведено на издржавању казне затвора у КПЗ Ниш, као и време проведено у притвору по решењу Основног суда у Алексинцу Кв 330/21 од 17.12.2021. године.

Након тога, решењем Основног суда у Алексинцу Кв 318/21 од 01.12.2021. године, усвојен је захтев окривљеног АА поднет преко браниоца адвоката Филипа Домазета и

дозвољено је понављање кривичног поступка против окривљеног АА, те је одређено да се одржи нови главни претрес у складу са одредбом члана 479. ЗКП, а у поновљеном поступку у присуству окривљеног, донета је пресуда Основног суда у Алексинцу К 366/21 од 12.01.2022. године, којом је ранија правноснажна пресуда Основног суда у Алексинцу К 289/17 од 30.11.2017. године, која је преиначена у делу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/18 од 05.12.2018. године, остављена на снази у целости.

У конкретном случају првостепена пресуда којом је ранија правноснажна пресуда (Основног суда у Алексинцу К 289/17 од 30.11.2017. године, која је преиначена у делу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/18 од 05.12.2018. године) остављена на снази, донета је након дозвољеног понављања поступка у корист окривљеног АА, коме је суђено у одсуству (члан 479.ЗКП).

Одредбом члана 479. ЗКП прописано је понављање поступка након суђења у одсуству, у којем се остварује искључиво интерес окривљеног, који очекује повољнију пресуду од раније донете правноснажне пресуде. Ово посебно што окривљени може захтевати понављање поступка у смислу наведене процесне одредбе и ван услова прописаних у члану 473. ЗКП, уколико наступи могућност да се суђење спроведе у његовом присуству, а такође се у смислу одредбе члана 471. став 2. ЗКП захтев за понављање кривичног поступка може поднети, поред осталог, и уколико је дошло до застарелости, односно и након што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

У поновљеном поступку у корист окривљеног преиспитује се законитост раније правноснажне пресуде према стању ствари које обухвата и чињенице и примену материјалног и процесног права у време њеног доношења. То значи да у поновљеном поступку такво преиспитивање може довести, на основу оцене ранијег или новог доказног материјала, до потпуног или делимичног стављања ван снаге раније правноснажне пресуде и доношења нове, ослобађајуће пресуде или блаже осуђујуће пресуде, као и до остављања на снази раније правноснажне пресуде, што је овде случај.

У том случају, не ради се о томе да се у новом поступку тек треба остварити кривично гоњење за нешто што није било обухваћено ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан посебно и због тога што се застарелост кривичног гоњења и застарелост извршења казне међусобно искључују односно не могу тећи истовремено.

Дакле, процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка у смислу одредбе члана 479. ЗКП за време новог суђења, искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Самим тим, по налажењу Врховног касационог суда, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, рок застарелости кривичног гоњења не тече у процесној ситуацији када је дозвољено понављање кривичног поступка, због кривичног дела које је било обухваћено ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан.

Према томе, поступањем у поновљеном поступку и доношењем побјаних пресуда, којима је у целости остављена на снази ранија правноснажна пресуда Основног суда у Алексинцу К 289/17 од 30.11.2017. године (преиначена у делу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/18 од 05.12.2018. године), која је донета пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења у односу на кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, нижестепени судови нису учинили битну

повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају искључен утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних нижестепених пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац оспорава чињенична утврђења суда и полемиче са изведеним доказима и њиховом оценом (члан 440.ЗКП), те надаље полемиче са утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима приликом одмеравања казне окривљеном, износећи сопствено мишљење о томе које је околности при томе суд требало да узме у обзир, а које би према ставу браниоца, довеле до блаже осуде, чиме указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде одредаба члана 440. и 441. став 1. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у њихово разматрање и оцену, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић